

MEMO

Zawody filmowe

„MEMO. Zawody filmowe” to gra dla całej rodziny! Razem ze znanym wam z naszych „Animowanek” rudym liskiem i jego koleżanką lisicą zapraszamy was do fascynującego świata produkcji filmowej, w którym nasi futrzani przyjaciele wcielają się w przedstawicieli różnych zawodów filmowych. Dowiedźcie się, czym zajmuje się kostiumograf, kim jest tyczkarz i za co odpowiada klapser. Gotowi?

Nasze MEMO jest trochę nietypowe: obrazki w parach nie są identyczne. Jeden obrazek z pary przedstawia zawód filmowy, a drugi – rzecz, która nam się z tym zawodem filmowym kojarzy. Dodatkowo jest pięć par obrazków, na których znajdziecie kina Silesii Film, czyli: Kino Kosmos, Kinoteatr Rialto, Kino Światowid, Kino Janosik i Kino Bałtyk.

W „MEMO. Zawody filmowe” można grać na dwa sposoby:

- I. Rozłóżcie wszystkie kafelki obrazkami do góry, przyjrzyjcie się im i spróbujcie dopasować je do siebie. Kiedy już zapoznacie się z rysunkami i będziecie szybko zauważać detale, które łączą pary, możecie przejść do drugiego sposobu gry.
- II. Odwróćcie wszystkie kafelki obrazkami do dołu i zaproście do gry domowników. Zadaniem graczy jest znalezienie jak największej ilości par. Każdy po kolei odkrywa dwie karty: gdy uda mu się natrafić na parę, w nagrodę może spróbować raz jeszcze, odkrywając kolejne dwa obrazki. Gracz dopasowaną parę odkłada obok siebie. Wygrywa ten kto zbierze najwięcej par.

Zachęcamy was także, by – okrywając karty naszej gry i poszukując par – odkrywać również tajemnice filmowych profesji, których opisy znajdują się poniżej.

Przedstawiamy wam zawody filmowe, które znajdziecie w naszej grze:

Reżyser jest autorem filmu. Czuwa nad jego produkcją i ma wpływ na jego ostateczny kształt.

Jak widzicie – na naszym obrazku siedzi dumnie na swoim krześle reżyserskim, które dzięki lekkiemu drewnianemu stelażowi oraz materiałowemu siedzisku, bardzo łatwo jest złożyć i przenieść w inne miejsce, w którym kręcone będą zdjęcia do filmu.

Operator filmowy, inaczej nazywany autorem zdjęć filmowych, to osoba, która odpowiada za kompozycję kadru filmowego i ściśle współpracuje z reżyserem. Chociaż kojarzymy go z kamerą filmową, to zazwyczaj współpracuje z operatorem kamery, który realizuje jego wizję artystyczną oraz dba o jakość techniczną zdjęć.

Scenarzystka, to osoba, której zadaniem jest napisanie scenariusza filmowego. To taka książka, do której zagląda się podczas realizacji filmu. Rozpisane są w niej dialogi, to jak postaci się zachowują, gdzie przebywają i jak wyglądają. By zachować przejrzystość tekstu, w scenariuszu stosuje się zapis fontem Calibri w rozmiarze 12, zachowując interlinie 1,5. Przyjmuje się, że jedna strona scenariusza to mniej więcej jedna minuta filmu.

Ze scenariusza dowiemy się też, gdzie musimy nakręcić poszczególne sceny. Czy jedziemy do lasu, czy do konkretnego miasta np. do Katowic pod Spodek, czy może musimy przygotować zupełnie nową plastyczną oprawę filmu, czyli scenografię, której projektem zajmie się **scenograf**.

Aktorów, którzy wcielają się w wymyślonych i opisanych przez twórców filmu bohaterów, do filmu zazwyczaj wybiera reżyser castingu. Musi zajrzeć do scenariusza, z którego dowie się m.in. ilu potrzebuje mężczyzn, a ile kobiet, w jakim wieku są postaci, ile jest ról dziecięcych. Następnie w wyniku castingu wybiera obsadę filmową.

Są jednak takie sceny, które wymagają specyficznych umiejętności, wyjątkowej sprawności fizycznej i często mogą być niebezpieczne dla zwykłych aktorów – np. wyskakiwanie z płonącego samochodu czy skoki ze spadochronem. W takich scenach aktorów zastępują **kaskaderzy**, wyposażeni w odpowiednie ochraniacze.

Kiedy znamy już obsadę filmu, do pracy może przystąpić **kostiumograf**. Sięga on do scenariusza, z którego dowiaduje się, do jakiej epoki mają nawiązywać kostiumy oraz ile trzeba ich zaprojektować. Następnie mierzy dokładnie aktorów i aktorki, projektuje kostiumy i nadzoruje ich wykonanie przez pracownię krawiecką.

Gdy przystępujemy do zdjęć filmowych nie może zabraknąć **charakteryzatorki**. Ona zadba o profesjonalne, filmowe postarzenie aktora do roli, doklejenie wąsów, odpowiednie uczesanie czy założenie peruki. Jeśli będzie to film o tematyce wojennej – użyje sztucznej krwi, która będzie imitować rany odniesione na polu bitwy.

Za wycenę i zakup rekwizytów oraz ich obecność na planie filmowym w odpowiednim momencie i miejscu odpowiada **rekwizytor**.

Zadaniem **klapsera** jest obsługa klapsa filmowego: wypisanie na klapsie filmowym najważniejszych informacji, które pomogą później uporządkować materiał filmowy. Jaki jest tytuł filmu? Kto jest reżyserem? Która to scena? Które ujęcie?

Klapser wychodzi przed kamerę przed każdym ujęciem i zamyka klaps, który wydaje charakterystyczny dźwięk. Ten dźwięk nagrany jest przez dźwiękowców, a ruch klapsa rejestruje kamera. Dzięki temu łatwiej później zsynchronizować ze sobą obraz i dźwięk.

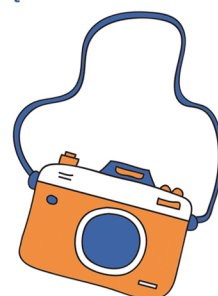
Nie nakręcimy dobrych ujęć, jeżeli kadry będą niedoświetlone. Możemy wykorzystać naturalne światło i odbijać je za pomocą specjalnego ekranu, czyli blendy. Jednak często potrzebne są również reflektory, które należy odpowiednio ustawić i oświetlić nim plan. Nad tym wszystkim czuwa **mistrz oświetlenia**.

Za odpowiednie nagranie dźwięku z planu filmowego odpowiada **dźwiękowiec**.

Z dźwiękowcem ściśle współpracują tzw. „**tyczkarze**” (czyli mikrofoniarze). To osoby odpowiedzialne za trzymanie mikrofonów na takich dłuuuugich tyczkach. Muszą oni pilnować, by mikrofon ani nie znalazł się przypadkiem w kadrze filmu, ani nie był za daleko od aktorów, żeby dobrze nagrać dźwięk.

Często widzimy zdjęcia przedstawiające scenę z filmu. Są to fotosy i robi je **fotosistka**. Są one wykorzystywane później m.in. do promocji filmu. Możemy zobaczyć je na ulotkach czy plakatach.

Bardzo często obrazowi filmowemu towarzyszy muzyka, która wprowadza nas w klimat filmu. Za nią odpowiedzialna jest **kompozytorka** muzyki filmowej, która ją wymyśla, a następnie zapisuje. W jaki sposób? Oczywiście stosując zapis nutowy.

Montażystka pilnie tnie i łączy fragmenty taśmy filmowej, układając ujęcia w sceny, a sceny w sekwencje, które tworzą film. Choć współcześnie bardzo rzadko kręci się filmy na taśmie filmowej, jednak montażyści wciąż są potrzebni: pracują po prostu na komputerach.

Kina INSTYTUCJI FILMOWEJ SILESIA FILM:

Kino Światowid w Katowicach: chociaż działa od lat 40. ubiegłego wieku, to kinowa tradycja tego miejsca sięga ponad 100 lat. To miejsce kultowe, doskonale znane każdemu miłośnikowi kina na Śląsku, najbardziej znane ze swojego arthousowego i premierowego charakteru oraz spotkań z twórcami filmowymi. Publiczność ceni Światowid za jego starannie dobrany, nastawiony na kino artystyczne, repertuar.

Kino Światowid, ul. 3 maja 7, 40-096 Katowice, tel. (32) 258 74 32, www.swiatowid.katowice.pl

Kino Kosmos w Katowicach: Legendarne kino znajdujące się na Koszutce, maksymalnie interdyscyplinarne miejsce Instytucji Filmowej SILESIA FILM. Tu odbywają się premiery filmów współfinansowanych przez Śląski Fundusz Filmowy oraz przeglądy kultowych rarytasów. To właśnie tu odbywają się pokazy rodzinne i wydarzenia dla najmłodszych widzów takie jak Filmowe popołudnia dla dzieci, seanse w ramach Rodziny w Kinie oraz Seanse z poduchą. Dostępna jest także, pełna zabawek, przestrzeń dla maluchów. Przed projekcją warto zajrzeć do GALERII PRZED SEANSEM, gdzie mają miejsce regularne wystawy.

Kino Kosmos, ul. Sokolska 66, 40-087 Katowice, tel. (32) 258 05 08, www.kosmos.katowice.pl

Kinoteatr Rialto w Katowicach: Miejsce tak klasyczne, że aż alternatywne. Działa nieprzerwanie od 1913 roku – u zarania nazywało się Kammerlichtspiel. Obecnie – stylowo odremontowane – działa nie tylko jako kino, ale też świetne miejsce na koncerty, spotkania, spektakle, a nawet potańcówki. Na parterze można oglądać filmy czy słuchać koncertów przy eleganckim stoliku, popijając świeżo zaparzoną herbatę, kawę... Dużą popularnością wśród widzów cieszy się m.in. Przegląd Filmów Górskich, Filmowy Klub Seniora, KINO.JAZZ, Klub Myśli Ekologicznej czy cykl seansów o sztuce.

Kinoteatr Rialto, ul. św. Jana 24, 40-012 Katowice, tel. (32) 251 04 31, www.rialto.katowice.pl

Kino Bałtyk w Raciborzu: powstało w 1924 roku, a swoją obecną nazwę otrzymało dopiero w 1945 roku. Nie ma nic wspólnego z morzem, ale w 1997 roku przetrwało wielką powódź, która zniszczyła całą salę kinową. Na szczęście wszystko udało się wyremontować. Magia, siła i historia kina z ul. Londzina 13 przyciągają nadal jak magnes rzesze widzów, którzy oglądają tu seanse w 2D i 3D, spotykają się na wysmakowanych filmowo pokazach Klubu Konesera, seansach dedykowanych seniorom czy najmłodszym.

Kino Bałtyk, ul. Londzina 13, 47-400 Racibórz, tel. (32) 415 20 33, www.kinobałtyk.pl

Kino Janosik w Żywcu: historia jedynego kina w Żywcu sięga roku 1906, kiedy to niejaki Antoni Kasztelnik zapragnął zrealizować marzenie o teatrze świetlnym. Pierwsza projekcja w wybudowanym przez niego kinie – wtedy nazwanym „Urania” – odbyła się w 1911 roku. Kino oferuje swoim widzom spotkania z twórcami filmów, interesujące cykle i przeglądy (m.in. Adrenalinium – przegląd filmów górskich, seanse dla dzieci, Janosikowy Klub Seniora, Niedzielę z Dokumentem czy seanse o sztuce).

Kino Janosik, ul. Sobieskiego 1, 34-300 Żywiec, tel. (33) 861 20 03, www.kinojanosik.pl

Dobrej zabawy i ...

